

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1988	ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 62

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 1341

Επικύρωση έκθεσης και διαγράμματος καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας σε τμήμα παραλίας στη θέση Βέλο Ν. Κορινθίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις α) του Α.Ν. 2344/40 «Περί αιγιαλού και παραλίας.

β) Του Α.Ν. 263/68 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί δημοσίων κτημάτων».

γ) Του Π.Δ. 636/77 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των υπηρεσιών αυτού».

δ) Του Ν. 3200/55 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως».

2. Την από 27 Μάη 1986 Έκθεση της επιτροπής του άρθρου 74 του Π.Δ. 636/77 (όπως η Επιτροπή αναμορφώθηκε με τη 0.208/181/24.4.82 κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Οικονομικών) με την οποία καθορίζονται τα όρια αιγιαλού και παραλίας σε τμήμα παραλίας στη θέση Βέλο Κορινθίας.

3. Το από 10.12.1985 τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα που συντάχθηκε από τον τοπογράφο Μηχανικό Νικόλαο Καστάνια και έχει θεωρηθεί από τον Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και συνοδεύει την πιο πάνω έκθεση πάνω στο οποίο η Επιτροπή έχει χαράξει την οριογραμμή του αιγιαλού και παραλίας σε τμήμα παραλίας στη θέση Βέλο Κορινθίας.

4. Το με αριθμό 187.2/374/87/4.9.87 έγγραφο του Γ.Ε.Ν. με το οποίο συμφωνεί με τον καθορισμό του αιγιαλού και παραλίας, αποφασίζουμε:

Επικυρώνουμε την από 27.5.86 έκθεση της επιτροπής καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας καθώς και το από 10.12.1985 τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα του τοπογράφου Μηχανικού Νικόλαου Καστάνια που θεωρήθηκε την 10.12.85 από τον Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών Υπουργείου Οικονομικών, πάνω στο οποίο η πιο πάνω επιτροπή καθόρισε με συνεχή ερυθρά πολυγωνική γραμμή την οριογραμμή του αιγιαλού με τα στοιχεία 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 με συνεχή κίτρινη πολυγωνική γραμμή την οριογραμμή της παραλίας με τα στοιχεία 1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10', 11', 12', 13', 14', 15', 16' και με συνεχή κυανή γραμμή την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με τα στοιχεία 1'', 2'', 3'', 4'', 5'', 6'', 7'', 8'', 9'', 10'', 11'', 12'', 13'', 14'', 15'', 16'', 17'', 18'', 19'', 20'', 21'', 22'', 23'', 24'', 25'', 26'', 27'', 28'', 29'', 30'', 31'', 32''.

Η παρούσα απόφαση μαζί με το διάγραμμα και την έκθεση που αναφέρουμε να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Κόρινθος, 26 Ιανουαρίου 1988

Ο Νομάρχης

ΔΗΜ. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού στο ΒΕΛΟ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Στο Κιάτο σήμερα 27 Μαΐου 1986 οι υπογραφόμενοι:

1. Γεώργιος Κατσάπης Οικονομικός Έφορος Κιάτου, ως Πρόεδρος.
2. Γεώργιος Σταμπόλας Διευθυντής Τ.Τ.Ν. Κορινθίας, ως μέλος.
3. Κων/νος Μπριλάκης Λιμενάρχης Κορίνθου, ως μέλος αποτελούντες την Επιτροπή καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού του άρθρου 74 του ΠΔ 636/1977 μεταβήκαμε στη περιοχή Βέλου Κορινθίας που απεικονίζεται στο διάγραμμα και αφού λάβαμε υπόψη:

1. Το δεδομένο ότι ο καθορισμός των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού γίνεται για πρώτη φορά.

2. Την αντίληψη που δημιουργήθηκε κατά την επί τόπου μετάβασή μας ως προς το πλάτος της βρεχόμενης ζώνης ξηράς και λοιπών συναφών στοιχείων δηλαδή:

α) περιγραφή της μορφρολογίας της περιοχής (πεδινή, προσχωσιγενής)

β) ύπαρξη παλαιού αιγιαλού (είναι εμφανές ότι ο αιγιαλός είναι διάφορος του εις το παρελθόν τέτοιου)

γ) κατάσταση της ακτής (διαβρώσεις, προσχώσεις)

δ) επικρατούσες καιρικές συνθήκες (διεύθυνση, ένταση και συχνότητα ανέμων, ύψος κύματος κ.λπ.).

3. Τις διατάξεις του ΑΝ 2344/1940 περί αιγιαλού και παραλίας, όπως συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα.

4. Το άρθρο 13 του Νόμου 1078/1980 και το άρθρο 23 του Νόμου 1337/83.

5. Τις υπ' αριθ. Ν.505/253 ΠΟΛ 69/30.3.1984 και Α 9522=809/11.8.85 εγκυκλίους του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την αεροφωτογραφία του Υπουργείου Χωτοταξίας και Περιβάλλοντος, με στοιχεία 30286/1ην Μαρτίου 1940 πού απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

7. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία Φ 178-057 του 1945 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

8. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία Φ 178-058 του 1945 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

9. Την αεροφωτογραφία του Υπουργείου Χωροταξίας και Περιβάλλοντος με στοιχεία 41374/7.4.1951 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

10. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία R 24-2310 του 1960 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

11. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία R 24-2309 του 1960 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

12. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία R 30-3559 του 1960 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

13. Την αεροφωτογραφία της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού με στοιχεία 9389 του 1965 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

14. Την αεροφωτογραφία του Υπουργείου Χωροταξίας και Περιβάλλοντος με στοιχεία 52296/16.10.1972 που απεικονίζει τον αιγιαλό του Βέλου.

15. Την έκθεση των Μιχάλη Δερμιτζάκη, γεωλόγου, επίκουρου καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Γεωργίου Καλπακή, ιζηματολόγου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών που συντάχθηκε για λογαριασμό των

κατοίκων του Βέλου το 1980.

Η έκθεση συντάχθηκε ύστερα από επιτόπια εξέταση εδάφους και υπεδάφους του παραλιακού χώρου Βέλου καθώς και ανάλυση και ερμηνεία των αεροφωτογραφιών και αφορά:

α) στην αιτιολόγηση της προέλασης της ξηράς σε βάρος της θάλασσας

β) στην περιγραφή του τρόπου σχηματισμού του παλαιού αιγιαλού

γ) στην επεξήγηση των αιτίων που επιτρέπουν την ανάπτυξη μη αλοφίλου βλαστήσεως (καναδικές λεύκες) σε προϋπάρχοντα αλατούχα εδάφη.

16. Την έκθεση του ΙΓΜΕ που εκπονήθηκε το 1983, από τους γεωλόγους Αντώνη Μέττο και Δρ. Κων/νο Περισοράτη, για λογαριασμό του Αλέξανδρου Κεφάλα, κατόχου κτήματος περιλαμβανομένου κατά το μεγαλύτερο μέρος του εντός των ορίων του παλαιού αιγιαλού, όπως αυτός καθορίζεται παρακάτω.

Η έκθεση εκπονήθηκε ύστερα από επιτόπια εξέταση του κτήματος του Αλ. Κεφάλα καθώς και επιστημονική ερμηνεία των παραπάνω αεροφωτογραφιών και αφορά:

α) στη διερεύνηση της γεωλογικής σύστασης του εδάφους του κτήματος και

β) στον τρόπο διαμόρφωσης του από την αλληλεπίδραση του ποταμού και της θάλασσας.

17. Τον κτηματολογικό πίνακα του Αυτόνομου Σταφιδικού Οργανισμού (ΑΣΟ) και το συνοδευτικό κτηματολογικό της περιοχής Βέλου που συντάχθηκαν το 1938.

Σε κάθε σελίδα του κτηματολογικού πίνακα αναγράφονται με την εξής σειρά: α) ο αριθμός τεμαχίου β) ο αριθμός φύλλου γ) ο αριμός πρωτοκόλλου δ) το εμβαδόν τεμαχίου ε) το είδος των καλλιεργειών με τον αριθμ. των ελαιών και των οπωροφόρων στ) ο ιδιοκτήτης με το επώνυμό του, το όνομά του, το όνομα του πατέρα του και τον τόπο διαμονής του και

ζ) Οι παρατηρήσεις:

Στο διάγραμμα εξ άλλου εικονίζεται ολόκληρη η κτηματική περιφέρεια και οι περιλαμβανόμενες επιμέρους ιδιοκτησίες.

Ειδικότερα στον παραλιακό χώρο εκτός των ιδιοκτησιών αναγράφονται και τα παρακάτω:

- Αριθμός τεμαχίου 22:

22 στρέμματα 100μ² (ακτή Αεροπορικής Αμύνης)

Αριθμός τεμαχίου 46:

5 στρέμματα 160μ² (αμμώδης έκταση)

- Αριθμός τεμαχίου 2638:

3 στρέμματα 170μ² (αμμώδεις εκτάσεις)

- Αριθμός τεμαχίου 2639:

5 στρέμματα 630μ² (αμμώδεις εκτάσεις)

- Αριθμός τεμαχίου 2640:

5 στρέμματα 975μ² (βάλτος)

Αριθμός τεμαχίου 2641:

14 στρέμματα 990 μ² (βάλτος)

18. Τις ένορκες βεβαιώσεις με αριθμούς 4133 και 4134 της 2ας Ιουλίου 1980, των κατοίκων Βέλου Ηρακλή Ιωάννου, Νικολάου Θωμαδάκη και Νικολάου Γιαβάση, ενώπιον του Συμβουλαιογράφου Σικυώνος Ιωάννου Καλαχάνη, που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή στις 10 Ιουλίου 1980 από Δικαστικό Επιμελητή Ιωάννη Πίκουλα με παραγγελία των Αλέξανδρου Κεφάλου και Νικολάου Θωμαδάκη.

19. Το μνημόνιο του Δ. Φοίτου, καθηγητή της Βοτανικής του Παν/μίου Πατρών, που συντάχθηκε το 1983 για λογαριασμό του Αλ. Κεφάλα.

Το μνημόνιο αναφέρεται στο κτήμα του Αλ. Κεφάλα και η διατύπωση των συμπερασμάτων στηρίζεται στο κριτήριο της χλωριδικής σύνθεσης και βλάστησης του κτήματος.

Ο καθηγητής δέχεται την ύπαρξη παλαιού αιγιαλού στο κτήμα του Κεφάλα προτείνει τον καθορισμό της οριογραμμής του στο ύψος της διακεχομμένης γραμμής του τεμαχίου 2641 αποκλείει επέκτασή του στο πέραν αυτής χώρο με την αιτιολογία ότι υπόλοιπο μείζον κτήμα καλύπτεται από καναδικές λεύκες ταχύτατης αναπτύξεως οι οποίες ως αλόφυγα δένδρα δε μπορούν να αναπτυχθούν σε έδαφος που υπέστει προηγουμένως την επίδραση του θαλασσίου κύματος.

20. Την έκθεση του δασολόγου Πάνου Μαργαρόπουλου, που συντάχθηκε το 1980 για λογαριασμό του Αλ. Κεφάλα και συμπίπτει ως προς το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα με το μνημόνιο του Δ. Φοίτου.

21. Τα προσκομισθέντα στοιχεία που έχουν κατατεθεί στην Οικον. Εφορία Κιάτου, που αφορούν ιδιοκτησιακές διεκδικήσεις στην αναφερόμενη περιοχή όπου γίνεται ο προσδιορισμός του αιγιαλού, του παλαιού αιγιαλού και παραλίας στο Βέλο κορινθίας.

22. Το τοπογραφικο και υψομετρικό διάγραμμα της περιοχής σε κλίμακα 1:500 που συντάχθηκε το 1985 από τον Τοπογράφο – Μηχανικό του Υπουργείου Οικονομικών Νικολάου Καστάνια, ελεγμένο και θεωρημένο από του Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Κορινθίας.

Επί του τοπγραφικού και υψομετρικού διαγράμματος έγινε επιπλέον εφαρμογή αντιστοίχου διαγράμματος της αυτής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών του έτους 1979 έτσι ώστε να προκύπτουν οι διαφορές ακτογραμμής μεταξύ των ετών 1979 – 1985.

Συγχρόνως επί του αυτού τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος έγινε εφαρμογή και του διαγράμματος του ΑΣΟ του 1938 έτσι ώστε να επιτευχθεί η ταυτόχρονη απεικόνιση του παραλιακού χώρου όπως αυτός υπήρξε το 1938, όπως διαμορφώθηκε το 1979 και όπως υπήρξε το 1985 με τις συντελεσθείσες προσχώσεις και διαβρώσεις.

23. Τα στοιχεία που προέκυψαν από την αυτοψία που έκανε η Επιτροπή τα οποία συμπίπτουν με την περιγραφή του τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος του Υπουργείου Οικονομικών του έτους 1985, αποφασίζουμε:

Α) Καθορίζουμε στο παραπάνω τοπογραφικό και υψομετρικό διάγραμμα με κόκκινη συνεχή γραμμή και με στοιχεία 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 την οριογραμμή του αιγιαλού.

Καθορίζουμε

Β) με κίτρινη πολυγωνική γραμμή και με στοιχεία

1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10', 11', 12', 13', 14', 15', 16' την οριογραμμή παραλίας.

Η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη τίτλων κυριότητας στο τμήμα της δημιουργούμενης ζώνης παραλίας όπου αυτή καθορίζεται με την οριογραμμή της σε απόσταση πενήντα μέτρων από εκείνης του αιγιαλού.

Από το σημείο 1' μέχρι του σημείου 12' καθορίζουμε την οριογραμμή της παραλίας σε απόσταση πενήντα (50) μέτρων από εκείνης του αιγιαλού και στη συνέχεια από το σημείο 14' μέχρι του σημείου 16' καθορίζουμε την οριογραμμή της παραλίας σε απόσταση δέκα (10) μέτρων από εκείνης του αιγιαλού.

Ο καθορισμός αυτός έγινε αφού λάβαμε υπόψη τη φύση της συνεχόμενης προς τον παραπάνω καθορισθέντα αιγιαλό ξηράς και αφού διαπιστώσαμε ότι έτσι εξυπηρετούνται σκοποί που αναφέρονται στο άρθρο 7 του Α.Ν. 2344/1940.

Ειδικώτερα εξυπηρετούνται:

α) Ο εξωραϊσμός της παραλίας δια του απαραίτητου καθαρισμού και της αναγκαίας διαμόρφωσής του προς εξυπηρέτηση του μεγάλου αριθμού λουομένων κατοίκων της περιοχής όσο και πολυαρίθμων επισκεπτών.

β) Η κατασκευή χώρων και μέσων προς εξυπηρέτηση των αναγκών των λουομένων και της διευκόλυνσης των απολαύσεών τους, λόγω ανυπαρξίας εξ αιτίας της οικοδόμησης άλλης ελεύθερης παραλιακής ζώνης στην περιοχή.

γ) Η οξύτατη ανάγκη προστασίας και αναβάθμισης του περιβάλλοντος, που βλάπτεται ήδη από τη λειτουργία του επί του παραλιακού χώρου ευρισκομένου εργοστασίου παραγωγής χάρτου του οποίου οι εγκαταστάσεις απεικονίζονται στο τοπογραφικό διάγραμμα, με τη δυνατότητα φύτευσης δένδρων στη δημιουργούμενη ζώνη παραλίας κατά τρόπο που να καλύπτουν την ορατότητα των εγκαταστάσεων και να περιορίζουν τη μόλυνση.

δ) Η ανάγκη προσπελάσεως εντός της παραλίας με τη σταθεροποίηση των εκβολών του Ασωπού ποταμού, την αναδιευθέτηση και τον εγκιβωτισμό του με παράλληλη κατασκευή γέφυρας στη δημιουργούμενη ζώνη.

ε) Η κοινή ωφέλεια που προκύπτει προδήλως από τα παραπάνω σαν συνέπεια των επερχόμενων για τους λουόμενους ευμενεστέρων επιπτώσεων.

Η οριογραμμή της παραλίας δεν παρακάμπτει τα κτίσματα που βρίσκονται μέσα σ' αυτήν, σύμφωνα με την υπ' αριθ. Ν. 505/253 ΠΟΛ 69/30.3.1984 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών.

Γ) Καθορίζουμε την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με κυανή γραμμή και στοιχεία 1'', 2'', 3'', 4'', 5'', 6'', 7'', 8'', 9'', 10'', 11'', 12'', 13'', 14'', 15'', 16'', 17'', 18'', 20'', 21'', 22'', 23'', 24'', 25'', 26'', 27'', 28'', 29'', 30'', 31'', 32''.

Από την επιτόπια μετάβαση και αυτοψία που διενέργησε η Επιτροπή έγινε αντιληπτό ότι ο αιγιαλός κατά τον καθορισμό έχει σημαντικά μετατοπισθεί από την παλιά του θέση σε βάρος της θάλασσας εκ προσχώσεων από φυσικά αίτια από του σημείου 11 μέχρι του σημείου 14 ο αιγιαλός έχει μετατοπισθεί σε βάρος της ξηράς εκ διαβρώσεων.

Ενόψει της διαπιστώσεως αυτής και της συνεκτίμησης όλων των παρακάτω στοιχείων η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η θάλασσα με τα κύ-

ματά της έβρεχε κατά τρόπο μόνιμο και διαρκή την χερσαία ζώνη που βρίσκεται στα σημεία 1", 2", 3", 4"......, μέχρι τα έτη 1938 – 1940.

Στον κτηματολογικό πίνακα του ΑΣΟ αναγράφονται τα τεμάχια με αριθμούς 2640 και 2641 εκτάσεως 5 στρεμμάτων 975 $μ^2$ και 14 στρεμμάτων 990 $μ^2$ αντίστοιχα τα οποία χαρακτηρίζονται ως βάλτος και χωρίζονται μεταξύ τους από ποταμό.

Η ύπαρξή τους επιβεβαιώνεται και από την απεικόνισή τους στις αεροφωτογραφίες των ετών 1940 – 1945 – 1951.

Στην έκθεση των γεωλόγων του ΙΓΜΕ, που εξέτασαν τον βάλτο του τεμαχίου 2641 ερμήνευσαν τις αεροφωτογραφίες που τον απεικονίζουν, αναφέρεται ότι «το 1940 σχηματιζόταν από τα νερά του χειμάρου, της βροχής και της θάλασσας, ότι το 1951 το έλος προερχόταν από τα νερά της βροχής, της θάλασσας και του χειμάρρου» (σελίδα 4).

Πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία της δημιουργίας και κάλυψης του βάλτου, των τεμαχίων 2640 και 2641 από τα νερά της θάλασσας συνιστούν τα υψομετρικά σημεία που αναγράφονται στο κτηματολογικό διάγραμμα του ΑΣΟ του έτους 1938, από τα οποία προκύπτει ότι δεν υφίστανται υψομετρικές διαφορές από την προς την ξηρά οριογραμμή του βάλτου μέχρι και το τέλος αυτού, γεγονός που εξηγεί τη δυνατότητα των θαλασσίων νερών να εισέρχονται και να καλύπτουν το βάλτο σε όλη του την έκταση.

Εξ άλλου στην έκθεση των Μιχ. Δερμιτζάκη και Γ. Καλπάκη σχετικά με το βάλτο του τεμαχίου 2641 αναφέρονται ότι «στα όρια του τεμαχίου 283, 284 και 286 παρατηρήσαμε παχύτατο σαπροπηλικό ορίζοντα, που το πάχος τους ήταν τουλάχιατον 80 εκ.

Το πάχος αυτό βρέθηκε σε σημεία που απέχουν 50 μέτρα από τον κεντρικό χωματόδρομο.

Στα σημεία αυτά το βάθος που συναντήθηκε ο υδροφόρος ορίζοντας ήταν 40 εκ. (κτήμα του οποίου ιδιοκτήτης φέρεται ο Αλέξ. Κεφάλας). Στο ίδιο κτήμα και σε σημεία που απέχουν 103 μέτρα από το χωματόδρομο.

Το πάχος του σαπροπηλικού ορίζονται ήταν 40 εκατοστά άνω από τα 40 εκατοστά και μετά ακολουθούσε θαλάσσιο χροχαλοπαγές και θαλάσσια άμμος με όστρακα θαλασσινής φάσης......» (σελίδα 15 έκθεσης).

«Η γένεση και η εξέλιξη τέτοιων βάλτων και λιμνοθαλασσών οφείλονται συνήθως, στη δημιουργία φραγμάτων στη ζώνη του αιγιαλού από χροχαλοπαγή που δημιουργούνται από την ενέργεια των θαλασσινών κυμάτων και ρευμάτων. Η μονιμότητα αυτών των βάλτων και λιμνοθαλασσών διαρκεί για πολύ και μόνο μία αλλαγή του θαλασσινού καθεστώτος ή ανθρώπινη παρέμβαση μπορεί να τις αποξηράνει ή να τις αποστραγγίσει». (σελίδα 16 της έκθεσης).

Η έρευνα των γεολόγων Δερμιτζάκη – Καλπακή προεκτεινόμενη και στο τεμάχιο με αριθμό 2639 που αποτελεί την προς Δυσμάς συνέχεια του τεμαχίου 2640 διαπιστώνει ότι «στο βόρειο τμήμα του τεμαχίου 2639 και κοντά στην τοπογραφική στάση Ττ 9/142 και σε βάθος 1,50 μέτρων βρέθηκαν όστρακα θαλασσίας προελεύσεως όπως MUREX TAPES, MERETRIX, TROCHOLINA και άλλα». (σελίδα 17 της εκθεσης).

Η ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΑΠΟΨΗ ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Προτείνεται από τον Αλέξανδρο Κεφαλά, κάτοχο παραθαλασσίου κτήματος τμήμα του οποίου καταλαμβάνεται από τη ζώνη του παλαιού αιγιαλού ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού πρέπει να γίνει στα σημεία ... ... και όχι στα σημεία 1", 2", 3", 4", 5" κ.λπ. που τον καθορίζει η Επιτροπή.

Την πρόταση αυτή ο Αλέξανδρος Κεφάλας στηρίζει στην ύπαρξη και επίκληση των παρακάτω στοιχείων: α) στην ένορκο βεβαίωση με αριθμό 4133/2 Ιουλίου 1980 του Ηρακλή Ι. Ιωάννου ενώπιον του συμβολαιογράφου Κιάτου Ιωάννου Π. Καλαχάνη, β) στην ένορκο βεβαίωση με αριθμό 4134/2 Ιουλίου 1980 του Νικολάου Δ. Θωμαδάκη και Νικολάου Ε. Γιάβαση ενώπιον του συμβολαιογράφου Κιάτου Ιωάννου Π. Καλαχάνη, γ) στην έκθεση του δασολόγου Πάνου Μαργαρόπουλου που συντάχθηκε το 1980, δ) στο μνημόνιο του καθηγητή της Βοτανικής Δ. Φοίτου που συντάχθηκε το 1983.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι:

α) Οι ένορκες βεβαιώσεις με αριθμούς 4133 και 4134 των Ηρακλή Ι. Ιωάννου, Νικολάου Δ. Θωμαδάκη και Νικολάου Ε. Γιάβαση ενώπιον του συμβολαιογράφου Κιάτου Ιωάννου Π. Καλαχάνη δεν ελήφθησαν νομοτύπως και σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 του Α.Ν. 2344/1940 που ορίζει:

Εις περίπτωσιν, καθ' ήν ένεκα προσχώσεων ή άλλων αιτίων είναι εμφανές ότι, καθ' όν χρόνον ενεργείται ο καθορισμός, ο αιγιαλός είναι διάφορος του εις το παρελθόν τοιούτου, εκ μαρτυρικών δε καταθέσεων μαρτύρων εξεταζομένων ενόρκως υπό της Επιτροπής, ή εκ διαφόρων άλλων ενδείξεων δύναται να καθοριστεί η παλαιά θέσις του αιγιαλού, η υφισταμένη μέχρι μεν του έτους 1884, εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών και πρότερον δε, εάν δεν υφίστανται τοιαύται, η Επιτροπή προβαίνει εις τον καθορισμόν του παλαιού αιγιαλού, χαρασσομένης επί του διαγράμματος κυανής γραμμής.

β) Αν η Επιτροπή εδέχετο την άποψη του Αλέξανδρου Κεφάλα και καθόριζε την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού στα σημεία ... ... που αυτός προτείνει, θα παρέβαινε τον Α.Ν. 2344/40 που στο άρθρο 1 ορίζει ότι «αιγιαλός είναι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη ...» δεδομένου ότι εκ του αποδεικτικού υλικού (αεροφωτογραφίες, κτηματολογικός πίνακας ΑΣΟ, εκθέσεις γεωλόγων) προκύπτει ότι τουλάχιστον μέχρι τα έτη 1938 έως 1940 τα σημεία αυτά δεν αποτελούσαν χερσαία ζώνη αλλά «εκαλύπτοντο από νερά της θάλασσας, της βροχής και του χειμάρρου» (σελίδα 4 έκθεσης γεωλόγων ΙΓΜΕ) και συνεπώς δεν εμπίπτουν στην έννοια του άρθρου 1 του Α.Ν. 2344/40.

γ) Η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη τίτλων κυριότητας στους κατόχους των κτημάτων που καταλαμβάνονται από τη ζώνη του παλαιού αιγιαλού, πιθανολογεί δε την ανυπαρξία τους εκ του γεγονότος ότι δεν αναγράφονται ιδιοκτησίες στον κτηματολογικό πίνακα του ΑΣΟ στα σημεία που διέρχεται η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες, εκτός παλαιού αιγιαλού, εκτάσεις των οποίων η καταγραφή των ιδιοκτησιών είναι λεπτομερής και αναλυτική.

Η ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΑΠΟΨΗ ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΑΠΟ ΑΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

1) Ένορκος βεβαίωση με αριθμό 4133/2 Ιουλίου 1980 του Ηρακλή Ι. Ιωάννου ενώπιον του συμβολαιογράφου Κιάτου Ιωάννου Π. Καλαχάνη.

«Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού ... Βεβαιώ ότι από του έτους 1930 που καλλιεργούσα τα κτήματα του Μετζελόπουλου τα οποία ευρίσκονται εν θέσει Βάλτος της κτηματικής περιφέρειας της Κοινότητας Βέλου Κορινθίας μέρος των οποίων έπχει αγοράσει σήμερα ο Αλέξανδρος Κεφάλας από τους Γιαβάση και Μπακλώρη, δύναμαι να είπω ότι ουδέποτε η θάλασσα ήταν πάνω στα κτήματα αυτά που καλλλιεργούσα ή καθ' οιονδήποτε τρόπο τα έβρεχε το κύμα της θάλασσας. Αντιθέτως ήταν και είναι κτήματα τα οποία εκαλλιεργούντο από εμένα και εν τούτοις εν συνεχεία αγοραστάς με κανονικά φυτά. Ουδέποτε η θάλασσα έφθανε στα κτήματα αυτά. Εξ' άλλου υπάρχουν και σήμερα ακόμη δένδρα κοντά στη θάλασσα που επί σαράντα χρόνια εξακολουθούν να ανθούν και πάλι βεβαιώ ότι η περιοχή αυτή ήταν και είναι καλλιεργήσιμες εκτάσεις».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: α) Είναι σαφές ότι ο Ηρακλής Ιωάννου δεν αναφέρεται στα τεμάχια με αριθμούς 2640 και 2641 τα οποία καταλαμβάνονται από τη ζώνη του παλαιού αιγιαλού και χαρακτηρίζονται στον κτηματολογικό πίνακα ως βάλτος, αλλά αναφέρεται στα κτήματα του Μετζελόπουλου τα οποία περιγράφονται στον κτηματολογικό πίνακα του ΑΣΟ με αριθμό τεμαχίου 158, εμβαδόν συνολικό 24 στρέμματα και 885$μ^2$ και χαρακτηρίζονται ως αγρός. Η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού δεν διέρχεται από κανένα σημείο των κτημάτων του Μετζελόπουλου μέρος των οποίων έχει αγοράσει σήμερα ο Αλέξανδρος Κεφάλας και συνεπώς τα διαλαμβανόμενα στην ένορκο βεβαίωση αφορούν τμήμα γης κειμένης εκτός των ορίων του παλαιού αιγιαλού.

β) Η βεβαίωση περί υπάρξεως δένδρων ηλικίας 40 χρόνων που εξακολουθούν να ανθούν και πάλι σήμερα κοντά στη θάλασσα είναι αόριστη γιατί δεν συνοδεύεται από τον προσδιορισμό της τοπογραφικής στάσης που βρίσκονται τα δένδρα αυτά, την περιγραφή του είδους των δένδρων και την απόστασή τους από τη θάλασσα.

2) ΕΝΟΡΚΟΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗ με αριθμό 4134/2 Ιουλίου 1980 των Νικολάου Δ. Θωμαδάκη και Νικολάου Ε. Γιάβαση ενώπιον του συμβολαιογράφου Κιάτου Ιωάννου Π. Καλαχάνη: «Ορκιζόμεθα... βεβαιούμεν ότι από της κατοχής και μετέπειτα καλλιεργούσαμε τις εκτάσεις του Μετζελόπουλου που μέρος αυτών έχει σήμερον ο Κεφάλας, τις οποίες βρήκαμε καλλιεργούμενες από προηγούμενον ενοικιαστήν. Ουδέποτε υπήρχε θάλασσα ή αλμυρό νερό σε αυτές τις εκτάσεις που ευρίσκονται στη θέση Βάλτος της κτηματικής περιφέρειας Βέλου Κορινθίας. Από εκείνα τα χρόνια υπήρχαν κοντά στη θάλασσα δένδρα εις τα οποία αργότερα προσθέσαμε και άλλα και εξακολουθούν να είναι μέχρι σήμερα καταπράσινα. Έχομεν προσωπική αντίληψη της περιοχής αυτής και δηλούμεν ότι αυτές οι εκτάσεις ήταν πάντοτε καλλιεργήσιμες».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: α) Η βεβαίωση των Νικολάου Θωμαδάκη και Νικολάου Γιάβαση είναι σαφές ότι αναφέρεται στις εκτάσεις του Μετζελόπουλου (αριθμός τεμαχίου 158 του κτηματολογικού πίνακα ΑΣΟ) μέρος των οποίων έχει αγοράσει σήμερα ο Κεφάλας, οι οποίες στο σύνολό τους παραμένουν ανέπαφες από τη διέλευση της οριογραμμής του

παλαιού αιγιαλού δεδομένου ότι κανένα τμήμα τους δεν καταλαμβάνεται από τον παλαιό αιγιαλό. Συνεπώς τα διαλαμβανόμενα στην ένορκο βεβαίωση αφορούν τμήμα γης ευρισκόμενο εκτός των ορίων του παλαιού αιγιαλου.

β) Η βεβαίωση ύπαρξης δένδρων κοντά στη θάλασσα δεν συνοδεύεται από προσδιορισμό της τοπογραφικής στάσης που ευρίσκονται, του είδους των δένδρων αυτών και κυρίως της χρονικής περιόδου φύτευσης των νέων δένδρων από τους Θωμαδάκη και Γιάβαση, καθώς και της ακριβούς θέσης τους ώστε να γνωρίζει η Επιτροπή σε ποια ακριβώς δένδρα αναφέρονται. Δένδρα στον παλαιό αιγιαλό δεν απεικονίζονται ούτε στον κτηματολογικό πίνακα του ΑΣΟ ούτε στις αεροφωτογραφίες του 1940 και 1945, αλλά κατά τη δεκαετία του 1960 και μετέπειτα όταν πλέον τα νερά της θάλασσας είχαν υποχωρήσει.

3) ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Δ. ΦΟΙΤΟΥ & ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Κύριο επιχείρημα που προβάλλεται από τον καθηγητή της βοτανικής Δ. Φοίτο και τον δασολόγο Π. Μαργαρόπουλο για τη θεμελίωση της άποψης του καθορισμού του παλαιού αιγιαλού στα σημεία... και όχι στα σημεία 1'', 2'',... που τον καθορίζει

Η Επιτροπή είναι το γεγονός ότι σήμερα στη ζώνη που καταλαμβάνεται από τον παλαιό αιγιαλό έχουν φυτευθεί και αναπτυχθεί χαναδιχές λεύχες, φυτά αλόφυγα που δεν προτιμούν τα αλατούχα εδάφη. Άρα, συμπεραίνουν, δεν προϋπήρχε θαλασσινό νερό στη ζώνη αυτή και γι' αυτό δεν πρέπει να χαραχτηρισθεί παλαιός αιγιαλός.

Παρατηρήσεις α) Η εξήγηση της ανάπτυξης χαναδικών λευκών, δένδρων αλοφύγων, σε προϋπάρχοντα αλατούχα εδάφη του παλαιού αιγιαλού Βέλου δίδεται από τους Δερμιτζάκη - Καλπακή στην σχετική έκθεση (σελίδα 14):

«Η σημαντικότητα των υπογείων υδροφόρων οριζόντων είναι τέτοια ώστε κοντά στην ακτή όχι μόνο εμποδίζουν την διείσδυση του θαλασσινού νερού, αλλά αντίθετα εκβάλλουν υπογείως στη θάλασσα δημιουργώντας μιά περιοχή υφαλμύρου νερού μέσα σ' αυτήν ακόμα την θάλασσα.

Η επικράτηση λοιπόν του γλυκού νερού στην υπόγεια υδροφορία έχει σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη δένδρων (λεύχες, μοσχοϊτιές, χαλαμιές) ακόμη και κοντά στη θάλασσα. Απόδειξη του γεγονότος αυτού αποτελεί το ότι στο τεμάχιο 2641 (φερόμενος ιδιοκτήτης του κτήματος Αλέξανδρος Κεφάλας) συναντήθηκε ο υδροφόρος ορίζοντας σε βάθος μόλις 40 εκατοστών. Οι μεγάλες ποσότητες του υπόγειου γλυκού νερού σε συνδυασμό με το μικρό βάθος του υδροφόρου ορίζοντα επέτρεψαν την βλάστηση και ανάπτυξη δένδρων (λεύχες, μοσχοϊτιές)».

β) Οι χαναδικές λεύχες απεικονίζονται για πρώτη φορά στις αεροφωτογραφίες των ετών 1960 και μεταγενέστερα γεγονός που αποδεικνύει ότι η φύτευσή τους έγινε όταν η θάλασσα είχε υποχωρήσει από το κτήμα και είχε μεταβληθεί ο αιγιαλός.

Όσον αφορά το τρίτο συμπέρασμα του μνημονίου του καθηγητή Δ. Φοίτου κατά το οποίο αποτελεί χαρακτηριστικό τεκμήριο μη υπάρξεως παλαιού αιγιαλού η κατασκευή γειτονικού κτίσματος (αποθήκη εργοστασίου χάρτου), το οποίο δεν θα υπήρχε αν στο ίδιο μέρος υφίστατο αιγιαλός η Επιτροπή παρατηρεί ότι το κτίσμα απεικονίζεται για πρώτη φορά στις αεροφωτογραφίες του 1960 όταν δηλαδή το θαλάσσιο κύμα είχε υποχωρήσει από την θέση εκείνη.

Τέλος στη διαπίστωση του καθηγητή Δ. Φοίτου για την ύπαρξη γεωργικής καλλιέργειας στο τεμάχιο 2641 η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν υφίσταται γεωργική καλλιέργεια μέχρι το 1960 όπως αποδεικνύεται και από τις αεροφωτογραφίες.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η Επιτροπή απορρίπτει την πρόταση του Αλέξανδρου Κεφάλα.

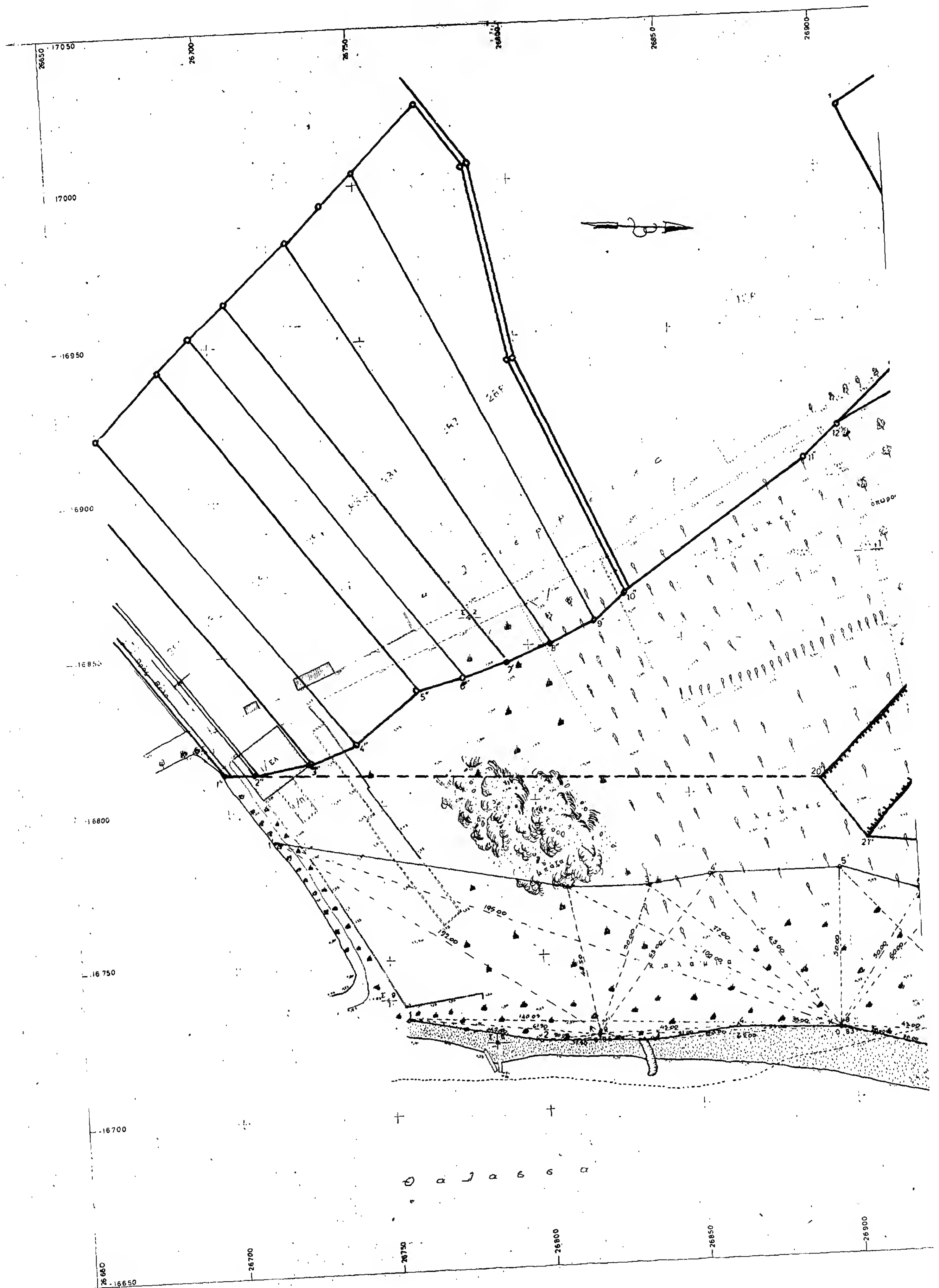
Ο παλαιός αιγιαλός Βέλου δημιουργήθηκε από των σημείων 1'' μέχρι των σημείων 15'' δι' αποστραγγίσεως των θαλασσίων υδάτων ενώ από των σημείων 16'' μέχρι των σημείων 29'' δια προσχώσεων.

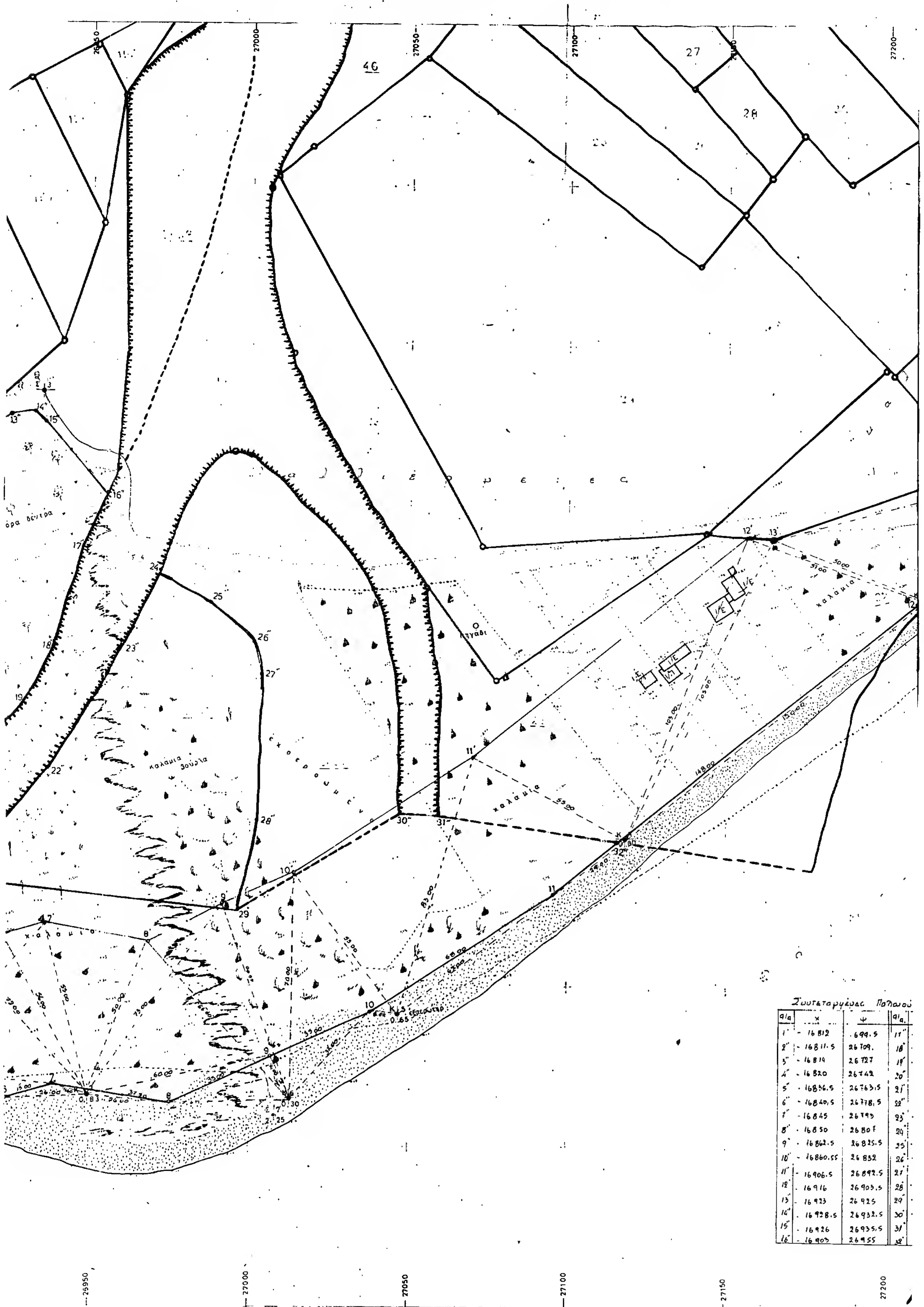
Εξ' άλλου η προέκταση της ξηράς σε βάρος της θάλασσας από τις προσχώσεις όπως φαίνεται από τα τοπογραφικά διαγράμματα του Υπουργείου Οικονομικών των ετών 1979 και 1985 αντίστοιχα ανέρχεται σε 30 μ. (σημεία 5,6 και 7,8,9 αντίστοιχα) γεγονός που είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικό, για τη συχνότητα μεταβολής του αιγιαλού.

Αντίθετα στα σημεία 11,12,13,14 μεταβολή επέρχεται από τη διάβρωση της θάλασσας σε βάρος της ξηράς.

Οι κορυφές των οριογραμμών εξασφαλίζονται από σταθερά σημεία.

Η Επιτροπή
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΑΠΗΣ
(Οικονομικός Έφορος Κιάτου)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΠΟΛΑΣ
(Διευθυντής Τ.Υ.Ν. Κορινθίας)
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ
(Λιμενάρχης Κορίνθου)

17050
17000
16950
16900
16850
16800
16750
16700
16650
26650
26700
26750
26800
26850
26900
θ α λ α σ σ α
λ ε ύ κ ε ς

α/α	x	ψ	α/α
1"	- 16812	.699.5	17"
2"	- 16811.5	26709.	18"
3"	- 16814	26727	19"
4"	- 16820	26742	20"
5"	- 16836.5	26763.5	21"
6"	- 16840.5	26778.5	22"
7"	- 16845	26793	23"
8"	- 16850	26807	24"
9"	- 16862.5	26825.5	25"
10"	- 16860.55	26832	26"
11"	- 16906.5	26892.5	27"
12"	- 16916	26903.5	28"
13"	- 16923	26925	29"
14"	- 16928.5	26932.5	30"
15"	- 16926	26935.5	31"
16"	- 16903	26955	32"

ύπόμνημα

1. Η αποτύπωση έγινε ταχυμετρικά το μήνα Οκτώβριο του 1985.
2. Κατά μήκος της παραλίας τοποθετήθηκαν ορόσημα από οπλισμένο σκυρόδεμα κυλινδρικής διατομής Κ1, Κ2, Κ3 .... Κ9.
3. Οι συντεταγμένες και τα υψόμετρα είναι εξαρτημένα από το κρατικό δίκτυο της Γ.Υ.Σ.
4. Στο διάγραμμα αυτό έγινε εφαρμογή από την Υδρογραφική Υπηρεσία του Γ.Ε.Ν. του από το έτος 1938 κτηματολογικού διαγράμματος του «Αυτόνομου Σταφιδικού Οργανισμού (Α.Σ.Ο.). (απεικονίζεται με ... χρώμα.)
5. Με διακεκομμένη γραμμή απεικονίζεται η αιγιαλογραμμή όπως καθορίσθηκε τον Νοέμβριο του 1974 από συνεργείο της υπηρεσίας μας στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα
6. Ο αιγιαλός καθορίζεται για πρώτη φορά
7. Τα κτίσματα που είναι στην παραλία δεν εξαιρούνται
8. Το παρόν συνοδεύει την από 27/5/1986 έκθεση της Επιτροπής.

Απόσπασμα τοπογραφικού (κλ. 1:50.000)

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. Οριογραμμή αιγιαλού

1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10', 11', 12', 13', 14', 15', 16' Οριογραμμή παραλίας

1", 2", 3", 4", 5", 6", 7", 8", 9", 10", 11", 12", 13", 14", 15", 16", 17", 18", 19", 20", 21", 22", 23", 24", 25", 26", 27", 28", 29", 30", 31", 32" οριογραμμή παλαιού αιγιαλού.

Στοιχεία από το κτηματολόγιο του (Α.Σ.Ο.)

αρ. τεμαχ.	εμβαδόν στρ.	εμβαδόν μέτρ.	είδος καλλιέργειας	στοιχεία ιδιοκτ.
2638	3	170	αμμώδεις εκτάσεις	
2639	5	630	»	
2640	5	975	Βάλτος	
2641	14	990	Βάλτος	
22	22	100	Ακτή	αεροπ. άμυνας
46	5	160	αμμώδεις εκτάσεις	
47	65	730	Ποταμός	Ασωπος δημοσ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝ/ΝΩΝ ΟΡΟΣΗΜΩΝ

ΟΡΟΣ	Χ	Ψ
1	- 16966,37	27329,40
2	- 16917,30	27265,49
3	- 16871,80	27210,52
4	- 16796,18	27118.06
5	- 16741,06	27046,72
6	- 16714,60	27012,86
7	- 16715,73	26949,48
8	- 16722,09	26895,61
9	- 16723,02	26817,18

Αιγιαλού

Χ	Ψ
16886,5	26941,5
16854	26937
16838	26928,5
16802,5	26893
16783,5	26917,5
16818	26937,5
16856	26960
16878	26971
16870	26987
16858	27001
16801	27002
16774	26996
16803,5	27047
16803	27059,5
16795,5	27115,5

Κόρινθος 27-5-1986

Η Επιτροπή

(υπογραφή) Γ. Κατσάρης (Έφορος Κιάτου)

(υπογραφή) Γ. Σταμπολάς (Δ/ντής Τ.Υ.Ν.Κ.)

(υπογραφή) Κ. Μπριλάκης (Λιμενάρχης Κορίνθου)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ — Σύνολο φύλλων: 1 — Αριθ. φύλ. 1

ΝΟΜΟΣ: ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
ΘΕΣΗ: ΒΕΛΟ
ΑΡΜΟΔ. ΟΙΚ. ΕΦΟΡΙΑ: ΚΙΑΤΟΥ
ΑΡΙΘ. Δ/ΓΗΣ ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Δ4181/2684/6-9-1985
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΚΛΙΜΑΞ	ΘΕΩΡΗΣΗ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	ΘΕΩΡΗΣΗ Ο ΤΜΗΜ/ΧΗΣ	ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΗ
1:500					
ΗΜΕΡΟΜΗΝ. 10-12-85	ΓΡ ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Τοπ. μηχ. επί 2ω	Α. ΠΕΤΣΙΤΗ Τοπ. μηχ. επί 4ω	Ν. ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ Τοπ. μηχ. επί 5ω	Ν. ΣΙΑΝΝΗΣ εργοδηγός	Μ. ΚΑΤΣΟΥΔΑ